

Abstrakt

Středověká kuchyně patří tradičně do hájemství historické nebo kulturní antropologie, protože stravování odráží zvyklosti rozdílných společenských vrstev, etnických skupin a náboženských předpisů (půst, košer jídla). Stravování náleží ke složkám rituálu a proměňuje se v závislosti na hospodářské a společenské změně. Předkládaná práce se trochu netradičně zabývá otázkou, jak se dobová kuchyně vaří dnes. Zvýšený zájem o výzkum středověké každodennosti a dvorské společnosti v posledních dvou desetiletích rozšířil míru poznání tehdejšího života a zpřístupnil tyto informace zájemcům o historii z řad široké veřejnosti. Máloco je víc každodenní, než příprava a konzumace pokrmů. Přesto se zdá, že stejně jako před staletími i dnes je něco tak obyčejného jako vaření odsunuto mimo hlavní zorné pole, mimo podium, na kterém je historie předváděna. Nebo je tomu jinak? Dobová kuchyně je něčím víc, oživuje kořeny našich stravovacích zvyklostí, naší kultury a tehdy stejně jako dnes je společné jídlo tmelem sociální skupiny.

Předmětem této práce je seznámit čtenáře s dobovou kuchyní 1. pol. 14. století, a ukázat různé přístupy k dobovému vaření na akcích oživené historie jako cesty, které mají sice společný cíl, ale v provedení se výrazně liší. Proč tomu tak je, když výchozí teoretická základna je k dispozici stejná? Inspirací a vodítkem mi byly jak rozhovory se samotnými kuchaři, tak vlastní pozorování. V práci nechybí kritické zhodnocení česky vydané literatury k otázce dobové kuchyně, která je pro zájemce o oživenou historii primárním zdrojem informací. Na dění uvnitř zájmové skupiny se podíváme netradičním pohledem a nahlédneme doslova pod pokličku dění.